

Metrònom

Rosa Gelpí Il·lustracions
Jordi Cervera Poemes

Col·lecció Sinalefa - 23

METRÒNOM

Il·lustracions: ROSA GELPÍ

Poemes: JORDI CERVERA

Cossetània
EDICIONS

Primera edició: febrer del 2006

© Jordi Cervera Nogués / Rosa Gelpí Monasterio
© Cossetània Edicions

Edita: Cossetània Edicions
C/ de la Violeta, 6 • 43800 Valls
Tel.: 977 60 25 91
Fax: 977 61 43 57
cossetania@cossetania.com
www.cossetania.com

Disseny i composició: Imatge-9, SL

Impressió: Gràfiques Moncunill, SL

ISBN: 84-9791-197-0

Dipòsit legal: T-156-2006

*A Zoe i Mireia,
encara música tendra,
entranyables partitures
d'arpes acaronades,
bressol d'aigua dolça,
batec compassat,
metrònoms de cristall.*

*També a Gaia, Aristodemo i Mirel·la,
petits dansaires dels millors sons.*

L'esquinç errant
esberla el silenci,
a miques,
a bocins,
a esqueixos d'un tot.
Frec invers,
dring del so,
mecànica inoportuna
que ens impacta
com el tamborinar suau
d'unes maraques negres
que, sense saber-ho,
segueixen la cadència
de les hores que s'escapen.

Planeja la sort dels silencis rotunds,
com un cos nou de filigrana,
clivella de músiques rodones.
Papalloneja el ritme lleuger,
encanteri fecund de polpa carnosa,
dèria secreta de la vida efimera,
el gest plural i la conxorxa.

Parlarem l'idioma de la tempesta,
l'esclat que ulula, el vertigen del temps,
piragua que llisca damunt del silenci,
ball glaçat, coreografia de fugides.

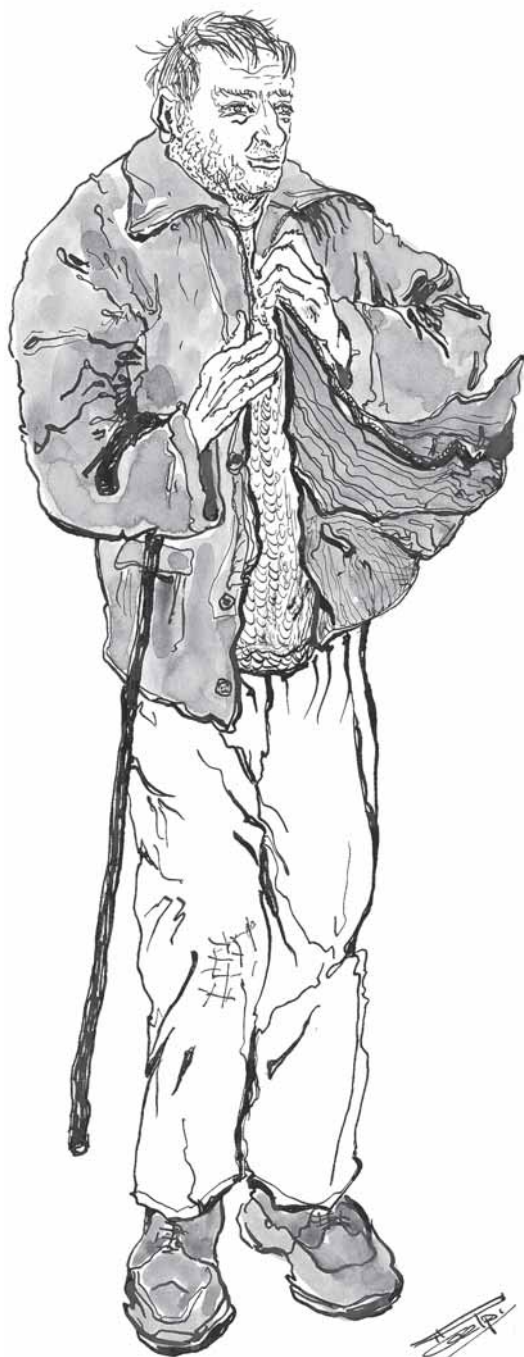
Les corxeres de la memòria
et salvaguarden de la foscor,
d'un parèntesi buit i orc
on només hi cap el plor,
bram eteri i rovellat,
silenci obtús que encara tremola.

Notes obagues i rovell gratellós
fan el mapa lleial de l'atordiment,
calen precaucions, banderes i pregons,
escoltar sense traves el far insigne i el remoreig
mentre, destarotats per les inclemències,
anem fugint llamborda enllà
d'aquest escrúpol que ens fa la gara-gara.

El cremar d'una tarda imperfecta
vola entre les notes fràgils d'una guitarra,
buf i respirar, alenar d'una hora tensa,
del silenci que es fa memòria i miracle.
Llepar aquest fred llarg, urgent, devastat,
fer que els focs dèbils de la repetició
siguin la mudesa ridícula d'un absurd
que encara ens perdura a l'espina.

M'ha marxat la fe, les ganes
i també el gust àcid de la llimona
que encara tenia aferrat a les genives.
Diuen que, com quasi totes les coses,
aquest ritual té amants i detractors.
Qui sap, potser ben mirat
els trompetistes de professió i ofici
s'estimen més un suc de préssec
per alleugerir la mossegada de la set.

